

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vi har omkring 800.000, der står uden for arbejdsmarkedet i Danmark. En del af dem kan man selvfølgelig ikke bare lige sætte i gang med at arbejde i morgen, fordi en del af dem er på barselorlov eller lignende, hvor det ikke umiddelbart kan lade sig gøre.

Men for en meget stor dels vedkommende ville det faktisk kunne lade sig gøre aktivt at bruge det, at de står uden for, i stedet for at de er på passiv ydelse; altså simpelt hen bruge deres overførselsindkomst og det, det koster at administrere den, til at sætte dem i arbejde i den offentlige sektor.

Jeg kan ikke se i nogen af regeringens prognoser eller nogen af alle de her fine økonomers beregninger, at vi taler om, at de her 800.000 vil komme ud på arbejdsmarkedet, eller at bare 500.000 af dem kommer ud på arbejdsmarkedet til næste år. Det er jo ikke det, man taler om i prognoserne, og derfor har jeg en lille bitte smule svært ved at se, hvordan de to ting står i modsætning til hinanden. Hvordan kan det stå i modsætning til hinanden, at der er et økonomisk opsving, som kommer til udtryk i den private sektor, samtidig med at man laver en aktiv indsats for at få en del af de 800.000 ud på arbejdsmarkedet? Det forstår jeg ganske simpelt ikke, men det kan være, hr. Kristian Jensen kan bekendtgøre det over for os.

Jeg synes, det viser sig ret tydeligt i den diskussion, vi har lige her, at Venstre er godt i gang med at skabe arbejdsløshed, udstødte og nedslidte, hvor det, vi gerne vil, er at fordele arbejdet og fordele rigdom og samtidig skabe en forbedret offentlig service.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er ganske rigtigt, at der er alt for mange mennesker, der samlet set er på kontanthjælp, dagpenge, sygedagpenge og alle de andre ordninger, vi har, og altså er uden for arbejdsmarkedet. Og det er helt rigtigt, at vi skylder de mennesker at gøre en aktiv indsats for at få dem ind på arbejdsmarkedet.

Men fru Pernille Rosenkrantz-Theils løsningsmodeller holder ikke, for hvis man skal ud at ansætte de her mennesker, vil det betyde en større udgift for den offentlige sektor, hvilket igen betyder, at vi er nødt til at hive flere penge ud af den producerende del af erhvervslivet.

Hvis man kigger på de tal, som oppositionen nu er blevet enige om at bruge, nemlig 40.000 flere ledige, så er sandheden jo den, at de 40.000 flere ledige er kommet i den private sektor. Det er jo ikke, fordi den offentlige beskæftigelse er faldet, tværtimod, den offentlige beskæftigelse er steget under denne her regering. Faldet er kommet i den private sektor.

Det, vi skylder, det, der skal til, for at få gang i hjulene igen, er at skabe bedre rammer for den private sektor, og det gør man ikke gennem øget beskatning, nye byrder og flere afgifter, sådan som Enhedslisten og oppositionen foreslår det.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Efterhånden som debatten udvikler sig, kan jeg forstå, at vi ikke får mange svar på, hvad regeringen vil gøre ved, at arbejdsløsheden stiger med 50 om dagen, og at vismændene siger, at der mangler 28 mia. kr. i, at finansministerens regnestykker hænger sammen.

Kl. 11.05

Når vi tillader os at spørge til, hvordan det her skal løses, er svaret fra hr. Kristian Jensen papegøjesnak. Han gentager bare, at der er et problem: Ja, det gør vi, for der er et problem. Om hr. Kristian Jensen så bruger alle dyr i skoven, kan han ikke komme uden om, at der er et problem.

Han kan heller ikke komme uden om, at nogle af dem, der skal betale regningen for regeringens og Dansk Folkepartis aftale, er børnefamilierne, som over de kommende år får en regning på 1,5 mia. kr. Og det er sådan set også børnene, som, fordi gældsafviklingen er kørt så meget af sporet for regeringen, får, hvad der svarer til en negativ børneopsparing foræret i julegave af regeringen på op til 40.000 kr. pr. barn. Det er ikke nogen god jul, som finansministeren og hr. Kristian Jensen lægger op til ude i de danske familier. Jeg håber, de klarer den alligevel.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hr. Nicolai Wammen må meget undskyldte, men det er altså papegøjesnak. Det er en indlært sætning, som hr. Nicolai Wammen gentager, uanset hvad der bliver svaret, og uanset hvad virkeligheden viser. Det er papegøjesnak. Hr. Nicolai Wammen siger, at jeg ikke svarede på, hvad regeringen gør. Jeg svarede hr. Nicolai Wammen i begge de to første runder, og jeg skal gøre det igen.